

Β. Ο ΜΙΝΩΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Η Μινωική Κρήτη

Την εποχή που ο Κυκλαδικός πολιτισμός βρισκόταν σε μεγάλη ανάπτυξη, ένας άλλος λαμπρότερος πολιτισμός γεννήθηκε στην Κρήτη. Ονομάστηκε Μινωικός από τον μυθικό βασιλιά **Μίνωα**, τον γιο της Ευρώπης και του Δία. Στην πραγματικότητα Μίνωες λέγονταν όλοι οι βασιλιάδες της Κρήτης για πολλούς αιώνες.

Η Κρήτη, που βρίσκεται στη μέση της Μεσογείου, λόγω της θέσης της έγινε γρήγορα μεγάλη ναυτική και εμπορική δύναμη. Πολλά λιμάνια υπήρχαν στο νησί κι αμέτρητα κρητικά καράβια διέσχιζαν το Αιγαίο. Ταξίδευαν σε όλες τις Κυκλάδες κι έφταναν μέχρι την Ανατολή, την Αίγυπτο, την Τροία και την Κύπρο. **Οι Κρήτες ή Μινώιτες** πουλούσαν εκεί τα προϊόντα τους, λάδι, μέλι και κρασί, αγγεία, κοσμήματα και σφραγίδες, κι έφερναν στην Κρήτη χαλκό, ασήμι, χρυσάφι, ελεφαντόδοντο και πολύτιμες πέτρες.

Την εποχή εκείνη λοιπόν δημιουργήθηκε η «**μινωική θαλασσοκρατία**» και οι Κρήτες έγιναν «**θαλασσοκράτορες**». Οι πόλεις της Κρήτης δεν είχαν τείχη. Ήταν τόσο μεγάλη η ναυτική της δύναμη, που κανείς εχθρός δεν τολμούσε να την απειλήσει. Στο νησί βασιλεύεε ειρήνη.

Ο Άγγλος αρχαιολόγος **Έβανς** ήταν ο πρώτος που έκανε ανασκαφές και ανακάλυψε την Κνωσό.

2. Ο Άγγλος αρχαιολόγος Αρθούρος Έβανς (1851-1941)

1. Η Κρήτη

Στη μέση του αστραφτερού γιαλού ένα νησί είναι, η Κρήτη, όμορφη και πολύκαρπη και θαλασσοζωσμένη. Κατοίκους έχει αριθμητούς και πόλεις ενενήντα. [...]. Πόλη μεγάλη είναι η Κνωσός και βασιλιάς της ο Μίνωας, που κάθε εννιά χρόνια συνομιλούσε με τον Δία.

Όμηρος, *Οδύσσεια* τ 171-178, μετάφραση

3. Ο μυθικός Μίνωας

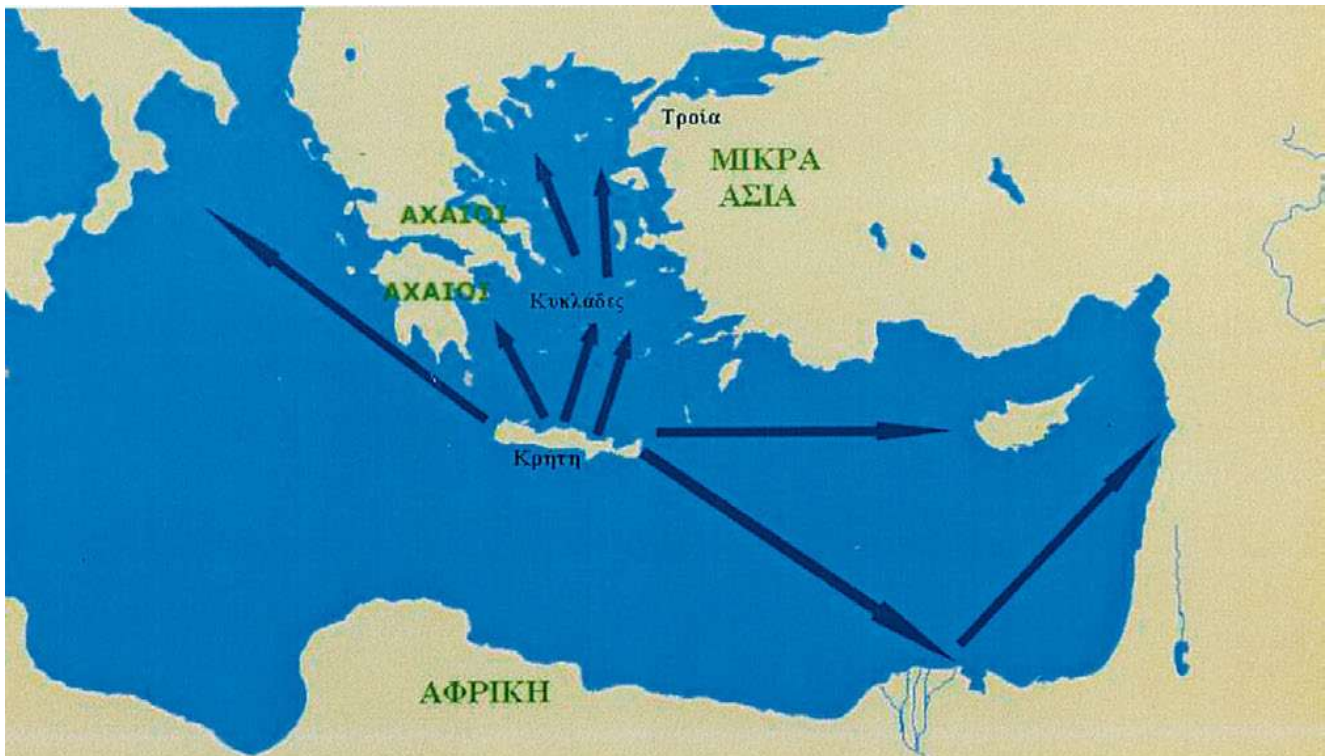
4. Η μινωική θαλασσοκρατία

Ο Μίνωας είναι ο παλαιότερος από όσους έχουμε ακουστά που απόκτησε ναυτική δύναμη και κυριάρχησε στις περισσότερες απ' όσες λέμε τώρα ελληνικές θάλασσες κι έγινε άρχοντας στις Κυκλάδες κι εγκατέστησε αποικίες στις περισσότερές τους... κι έβαλε άρχοντες τους γιους του. Κι όπως ήταν φυσικό, ξεκαθάρισε από τη θάλασσά τους ληστές και πειρατές, για να έρχονται τα εισοδήματα από τα νησιά σε αυτόν τον ίδιο.

Θουκυδίδης, *Ιστορία*, Α, 4, μτφ. Ε. Λαμπρίδη

5. Αναπαράσταση μινωικού καραβιού.

6. Οι εμπορικές σχέσεις των Μινωιτών.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Θυμάμαι από προηγούμενα μαθήματα κάποιους μύθους που έχουν σχέση με την Κρήτη και τους παρουσιάζω στην τάξη.
2. Τι βοήθησε την Κρήτη να γίνει μεγάλη ναυτική δύναμη;
3. Τι φανερώνει το γεγονός ότι οι πόλεις της Κρήτης δεν είχαν τείχη;

2. Το ανάκτορο της Κνωσού

Στη μινωική Κρήτη υπήρχαν πολλές πόλεις. Οι μεγαλύτερες ήταν η **Κνωσός**, η **Φαιστός**, τα **Μάλια** και η **Ζάκρος**. Σε όλες αυτές τις πόλεις υπήρχαν μεγάλα **ανάκτορα**. Όμως, το μεγαλύτερο και πιο λαμπρό ανάκτορο ήταν της Κνωσού.

Σύμφωνα με την παράδοση ήταν έργο του μυθικού Αθηναίου αρχιτέκτονα Δαίδαλου. Έμοιαζε με μικρή πολιτεία. Ήταν τεράστιο και κτισμένο γύρω από μια πολύ μεγάλη **αυλή**. Είχε πολλά κτίρια με τέσσερις και πέντε ορόφους και χίλια πεντακόσια δωμάτια. Είχε απέραντους διαδρόμους, σκάλες, μεγάλες αποθήκες κι αμέτρητα εργαστήρια. Ήταν πολύπλοκο, πραγματικός **λαβύρινθος**. Στο ανάκτορο υπήρχαν και πολλά ιερά, στολισμένα με πέτρινα κέρατα ταύρου και διπλούς πελέκεις, που ήταν τα σύμβολα της μινωικής Κρήτης. Υπήρχε υδραγωγείο, που έφερνε νερό στα ανάκτορα από μακριά, και σύστημα αποχέτευσης.

Τα δωμάτια είχαν βεράντες και οι τοίχοι τους ήταν στολισμένοι με θαυμάσιες τοιχογραφίες, που απεικόνιζαν λουλούδια και πουλιά, ψάρια, δελφίνια, πρίγκιπες και αρχόντισσες. Ένα από τα ομορφότερα δωμάτια του ανακτόρου ήταν η **αίθουσα του θρόνου**.

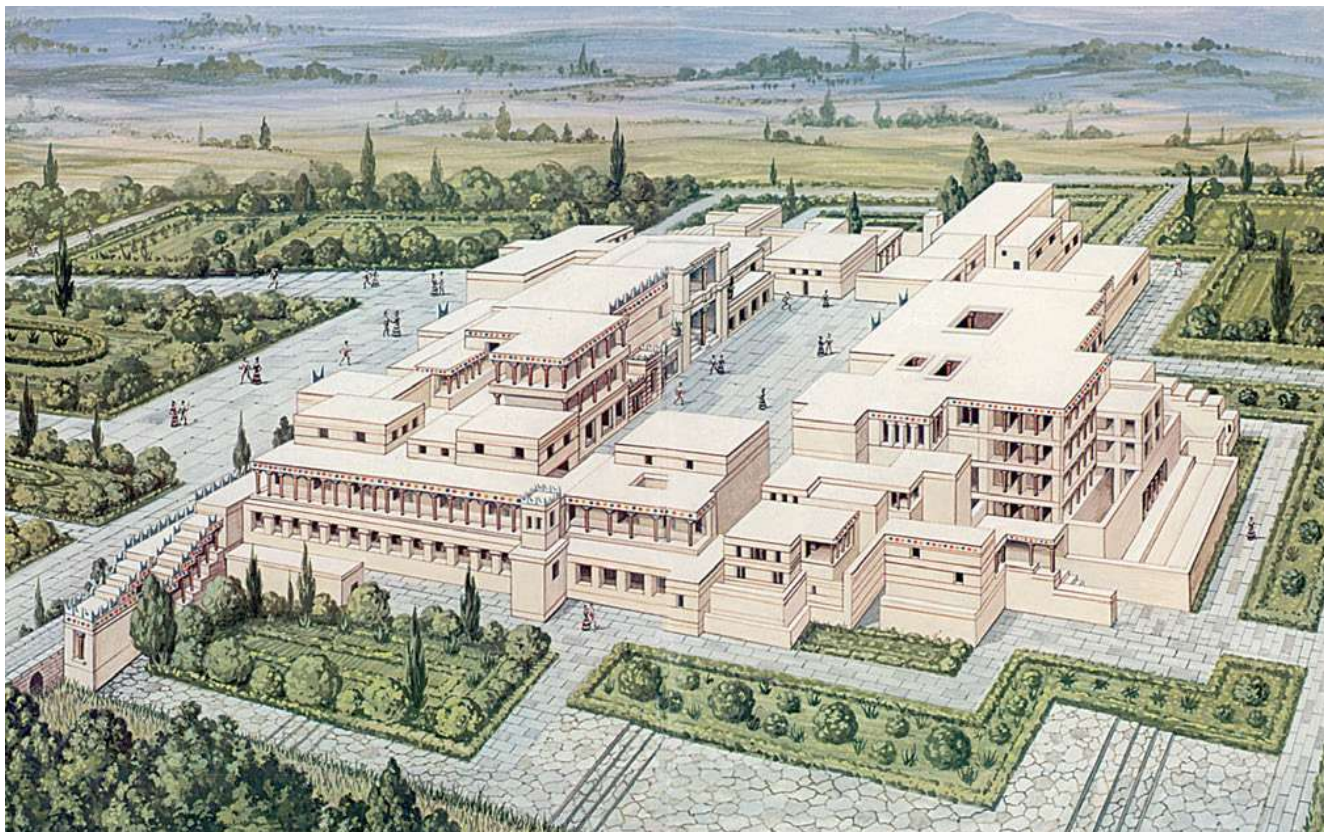
Στο ανάκτορο ζούσε ο βασιλιάς με την οικογένειά του κι άλλα πεντακόσια άτομα: ιερείς, υπηρέτες, αποθηκάριοι, καλλιτέχνες και τεχνίτες.

Στις τεράστιες **αποθήκες** του ανακτόρου, μέσα σε ψηλά αγγεία, αποθήκευαν δημητριακά, μέλι, λάδι, κρασί, όσπρια και άλλα γεωργικά προϊόντα. Στα εργαστήρια αμέτρητοι τεχνίτες εργάζονταν καθημερινά κι έφτιαχναν αγγεία, κοσμήματα, υφάσματα, εργαλεία.

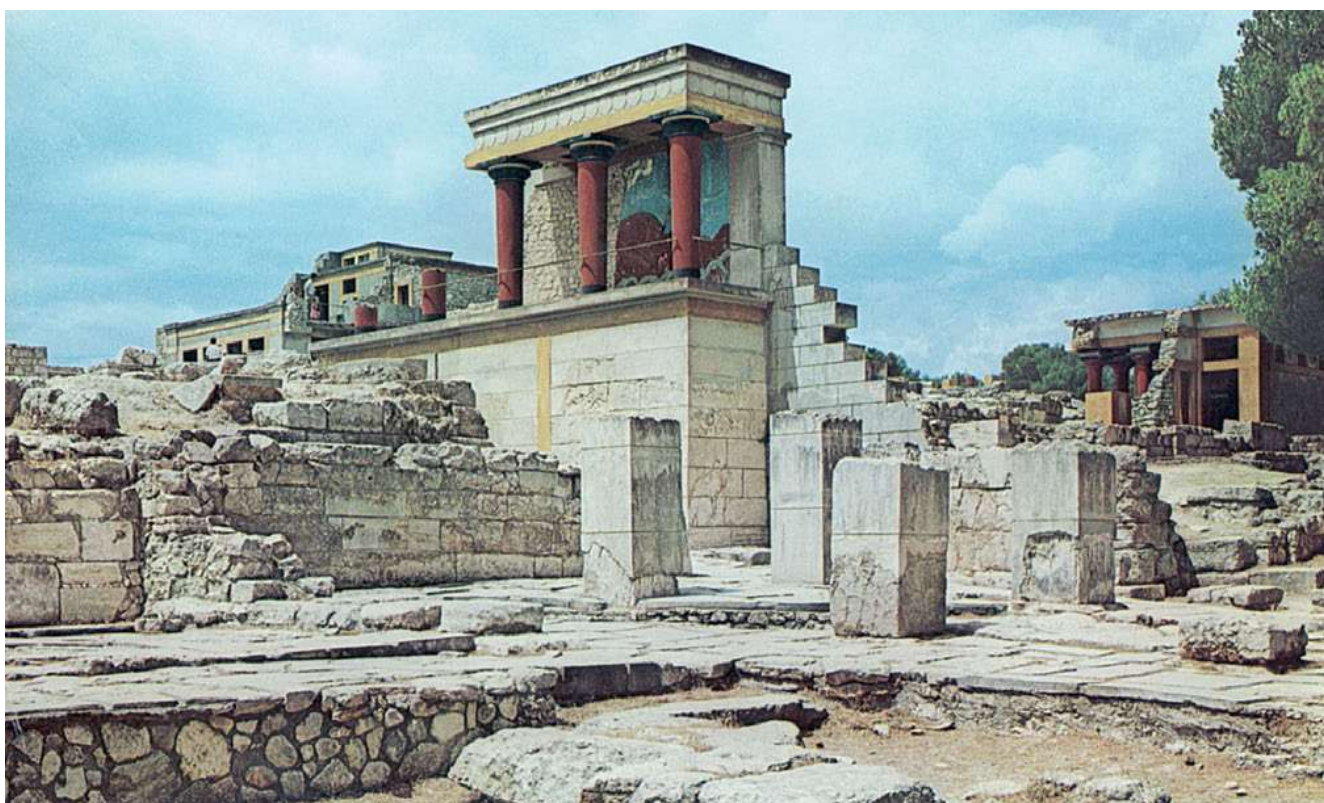
Όλων αυτών αρχηγός ήταν ο **βασιλιάς**. Αυτός κανόνιζε ποια προϊόντα έπρεπε να πουληθούν και τι θα έφερναν τα εμπορικά καράβια από τις άλλες χώρες.

1. Τα σπουδαιότερα κέντρα του Μινωικού πολιτισμού.

2. Αναπαράσταση του ανακτόρου της Κνωσού.

3. Τμήμα του ανακτόρου, όπως είναι σήμερα.

4. Η αίθουσα του θρόνου.

5. Ένας Μινώιτης έμπορος μιλάει για τη δουλειά του

Το εμπόριο δεν το κάνουμε για τον εαυτό μας, μα για τα ανάκτορα. Ο βασιλιάς και η κυβέρνηση αποφασίζουν τι θα παράγει η Κνωσός, πού θα τα στείλει και τι θα πάρει σε αντάλλαγμα. Εμείς οι έμποροι είμαστε ταγμένοι στην υπηρεσία του κράτους... Δουλειά μας είναι να μεσολαβούμε για να κινηθούν τα προϊόντα. Ταξιδεύουμε μεταφέροντάς τα ως την άκρη του κόσμου και κάνουμε όλες τις απαραίτητες συνεννοήσεις και συναλλαγές. Δεν λέω πως δεν έχουμε, παρ' όλα αυτά, τα κέρδη μας. Κάποιο μερίδιο αντιστοιχεί και σε εμάς.

Έλλη Έμκε, *Είδα κι άκουσα στην Κνωσό*, σελ. 106

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Περιγράψω ένα μινωικό ανάκτορο (εικόνα 2).
Δικαιολογείται η φράση «ήταν πραγματικός λαβύρινθος»;
2. Ποιοι ζούσαν στο ανάκτορο;
3. Παρατηρώ την τελευταία εικόνα. Ποια προϊόντα θα μπορούσαν να αποθηκεύουν στα πελώρια αυτά πιθάρια οι Μινώιτες;

3. Η καθημερινή ζωή των Μινωιτών

Οι Μινωίτες ήταν άνθρωποι **χαρούμενοι**. Χαίρονταν τη ζωή και αγαπούσαν τη φύση και τις διασκέδασεις. Ζούσαν σε καλοφτιαγμένα πέτρινα σπίτια, που είχαν έναν ή δύο ορόφους, μεγάλα παράθυρα και αποθήκες.

Πολλοί από τους άνδρες ήταν **έμποροι και ναυτικοί**. Άλλοι ήταν τεχνίτες ή καλλιτέχνες. Άλλοι ασχολούνταν με το ψάρεμα, τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Η καρπερή γη της Κρήτης έδινε άφθονο σιτάρι, κριθάρι, ελιές, και σταφύλια. Ήταν επίσης πολύ ανεπτυγμένη και η μελισσοκομία. Ένα μέρος από τα προϊόντα τους το έφερναν στο παλάτι και το αποθήκευαν στις τεράστιες **αποθήκες**. Αυτό ήταν φόρος που πλήρωναν υποχρεωτικά στον Μίνωα.

Όλοι οι άνδρες ντύνονταν απλά. Φορούσαν ένα μόνο μικρό ύφασμα τυλιγμένο γύρω από τη μέση τους, που λέγεται ζώμα.

Αντίθετα, **τα ρούχα των γυναικών ήταν κομψά και πολυτελή**. Φορούσαν φανταχτερές μακριές φούστες, κοντές ποδιές, λεπτά πουκάμισα, πανωφόρια κι εσάρπες. Βάφονταν και χτενίζονταν με φροντίδα, όπως και οι σημερινές γυναίκες. Στο κεφάλι φορούσαν καπέλα, κορδέλες και κοσμήματα. Ασχολούνταν με τις δουλειές του σπιτιού και με την υφαντική. Σε όλα σχεδόν τα σπίτια υπήρχαν αργαλειοί. Ύφαιναν υφάσματα μάλλινα και λινά, αλλιά και υφάσματα πολύ λεπτά και διάφανα με ωραία σχέδια. Είχαν τις ίδιες ελευθερίες και τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες. Έπαιρναν κι αυτές μέρος σε γιορτές, σε αγωνίσματα και στο κυνήγι.

Τα παιδιά των Μινωιτών γυμνάζονταν από μικρά. Έπαιζαν, όπως και τα σημερινά παιδιά, κυνηγητό και πάλη αλλιά και παιχνίδια επιτραπέζια, όπως το **ζατρίκιο**, που μοιάζει με το σημερινό σκάκι, πεσσούς και αστραγάλους.

1. Μινωίτισσες που χορεύουν.

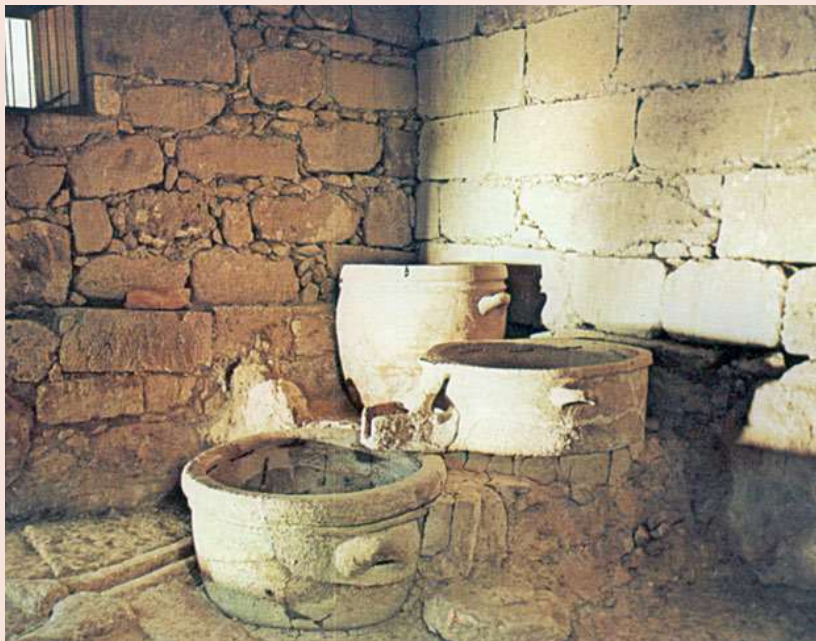

2. Στο αγγείο αυτό βλέπουμε έναν μουσικό να παίζει τη λύρα του.

3. Ο τρύγος

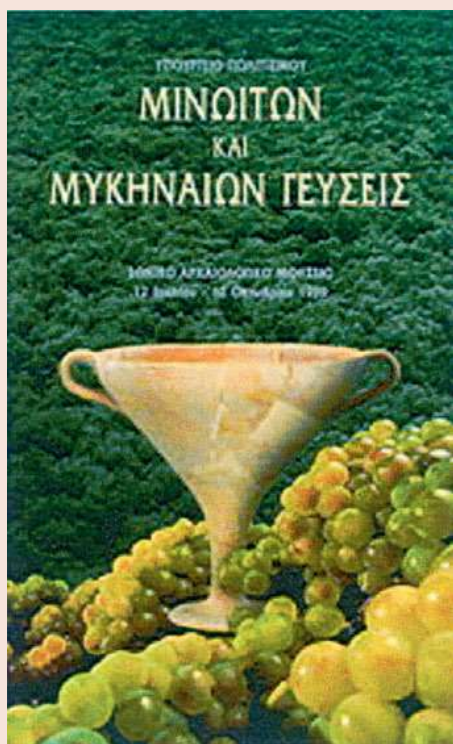
Στον τρύγο γίνεται μεγάλη γιορτή, με χορό και ξεφάντωμα. Κόβουμε τα τσαμπιά και τα βάζουμε στα πανέρια. Ύστερα, τα πατάμε με τα πόδια, για να βγει ο μούστος και να τρέξει μέσα σε ξύλινους κάδους με χερούλια, που έχουν τοποθετηθεί χαμηλότερα! Όλο το μούστο τον χύνουμε έπειτα σε μεγάλα πήλινα πιθάκια και πενήντα μέρες αργότερα βγαίνει το κρασί.

Το κρασί είναι για μας πολύτιμο υγρό. Συχνά το προσφέρουμε στη θεά, τα δε ανάκτορα το εξαγουν σε μεγάλες ποσότητες μέσα σε πιθάκια.

Πατητήρι σταφυλιών της μινωικής εποχής.

Έλλη Έμκε, *Είδα κι άκουσα στην Κνωσό*, σελ. 21

4. Γεύσεις Μινωιτών

Οι επιστήμονες, αφού μελέτησαν τα υπολείμματα των τροφών που ανακάλυψαν σε αγγεία και μαγειρικά σκεύη της εποχής, βρήκαν τι έτρωγαν και τι έπιναν οι Μινωίτες. Η διατροφή τους, λοιπόν, περιλάμβανε λάδι, ξηρούς καρπούς, σύκα, ρόδια, μπαχαρικά, όσπρια, κρέας, ψάρι, γάλα και κρασί και μάλιστα ρετσίνα.

Οι αρχαιολόγοι, για να κάνουν γνωστά στον πολύ κόσμο τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας, οργάνωσαν μια αρχαιολογική έκθεση με τίτλο «Μινωιτών και Μυκηναίων γεύσεις», που περιόδευσε σε πολλές πόλεις του εξωτερικού.

6. Η Παριζιάνα (τοιχογραφία).

5. Οι Μινωίτισσες καλλωπίζονταν

Μέσα σε αχνηβαδούλες ανακάτεψε (η Οινόη) καλά τα χρώματά της και με ψιλό πινέλο ζωγράφισε μαύρη γραμμή κάτω από τα μάτια της Πριήνης. Με πράσινη μπογιά τής πέρασε τα βλέφαρα. Μετά κοιτώντας στο χάλκινο, καλογυαλισμένο καθρέφτη, έφτιαξε και τα δικά της.

– Όμορφα δεν είναι; έκανε περήφανη για την τέχνη της. Η Οινόη είχε τελειώσει την ετοιμασία του κόκκινου και βουτώντας το πινέλο της πέρασε τα χείλη της φίλης της με παχύ, γυαλιστερό στρώμα.

– Να φτιάσω και τα δικά μου και φύγαμε! Εξήγησε κάνοντας το καλογραμμένο στόμα της να μοιάζει με μισάνοιχτη παπαρούνα.

Ν. Τζώρτζογλου, *Όταν οργίζεται η γη*, σελ. 112

7. Ο πρίγκιπας με τα κρίνα (τοιχογραφία).

8. Γυναικεία θεότητα με πλούσια ενδυμασία.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποια επαγγέλματα έκαναν οι Μινωίτες;
2. Ποια ήταν η θέση της γυναίκας στη μινωική Κρήτη;
3. Με ποια παιχνίδια έπαιζαν τα παιδιά των Μινωιτών; Εσύ με ποια παιχνίδια παίζεις;

4. Η θρησκεία και η γραφή των Μινωιτών

Στη μινωική Κρήτη οι άνθρωποι λάτρευαν τη Μεγάλη Θεά. Την έλεγαν και **Μεγάλη Μπτέρα** και ήταν η θεά της φύσης. Αυτή έκανε τη γη να βλαστώνει κι έδινε τη ζωή στα φυτά, στα ζώα και στους ανθρώπους. Αυτή πίστευαν ότι έφερνε τη βροχή, τον αέρα, το φως και το σκοτάδι.

Τη λάτρευαν σε μικρά ιερά μέσα στα ανάκτορα αλλήλα και σε σπήλαια και σε κορφές βουνών ή λόφων. Της πρόσφεραν μικρά αγαθματάκια ανθρώπων ή ζώων, διπλούς πελέκεις και καρπούς της γης, για να την ευχαριστήσουν που έκανε τη γη να καρπίσει.

Την παρίσταναν σαν γυναίκα να κρατά στα χέρια της φίδια, στους ώμους της περιστέρια και να κάθεται ανάμεσα σε ζώα.

Για χάρη της έκαναν γιορτές, όπου χόρευαν κι έκαναν αθλήματα. Την άνοιξη γιόρταζαν τη μεγαλύτερη γιορτή τους, **τα ταυροκαθάψια**. Σ' αυτή τη γιορτή νέοι και νέες έκαναν ακροβατικές ασκήσεις πάνω σε αγριεμένους ταύρους. Οι Μινωίτες λάτρευαν τους ταύρους, γιατί συμβόλιζαν την ορμή και τη δύναμη της ζωής. Σύμβολα της θρησκείας τους ήταν τα ιερά **κέρατα του ταύρου** και ο **διπλός πέλεκυς**.

Οι Μινωίτες ήταν οι πρώτοι από τους κατοίκους της Ελλάδας που χρησιμοποίησαν τη γραφή. Για να γράψουν μια λέξη σχεδίαζαν εικόνες ζώων, φυτών, πλοίων, αγγείων κτλ. Η πρώτη αυτή γραφή λέγεται ιερογλυφική. Στη Φαιστό οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν έναν δίσκο γραμμένο με **ιερογλυφική γραφή**. Κανείς μέχρι τώρα δεν κατάφερε να τον διαβάσει. Λένε ότι πάνω του είναι γραμμένος ένας θρησκευτικός ύμνος. Στον **δίσκο της Φαιστού** τα σχήματα έχουν γραφτεί με σφραγίδες. Είναι το πιο παλιό δείγμα τυπογραφίας.

Αργότερα οι Μινωίτες ανακάλυψαν μια πιο απλή γραφή, που ονομάστηκε Γραμμική Α'.

1. Χρυσοί διπλοί πελέκεις.

2. Αγγείο σε σχήμα κεφαλής ταύρου.

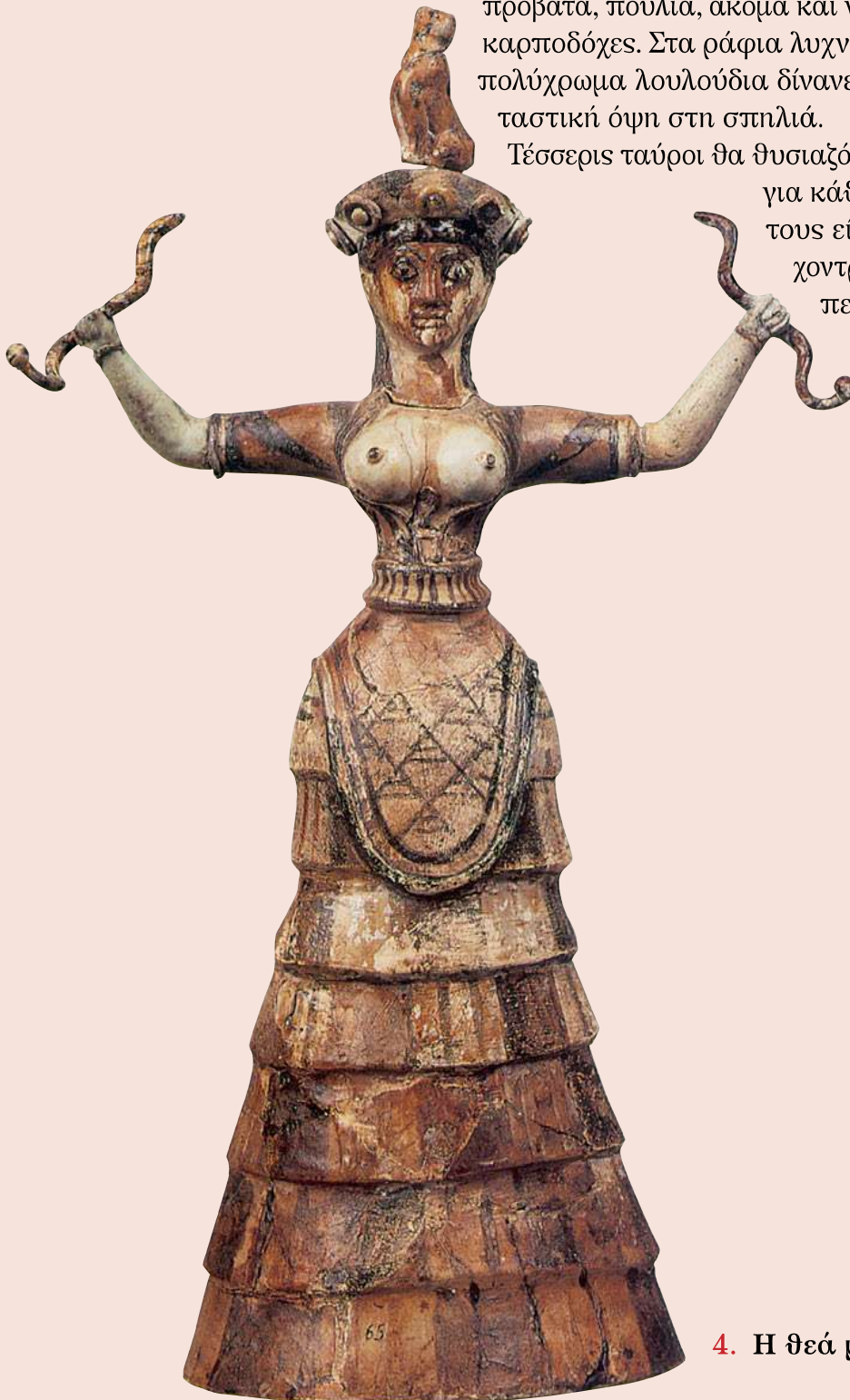
3. Η μεγάλη γιορτή της θεάς

Η μεγάλη γιορτή της άνοιξης και της Μητέρας Γης θα γινότανε στο Ιερό Άντρο. Ιερείς και ιέρειες, με στεφάνια από φρέσκα αμπελοβλάσταρα, στολισμένοι μ' ολοκαίνουριους γαλάζιους χιτώνες, είχαν τυλίξει την ιερή στήλη με πρασινάδες. Αυτό το ιερό σύμβολο με το ζευγάρι τ' ανθοστολισμένα κέρατα, έμοιαζε με μπουμπουκιασμένο δέντρο που είχε φυτρώσει από το χώμα. Δίπλα της ήταν αραδιασμένα τα πήλινα αφιερώματα των πιστών. Ταύροι, κατσίκια,

πρόβατα, πουλιά, ακόμα και νωπά φρούτα σε κομψές καρποδόχες. Στα ράφια λυχνάρια και ανθοδοχεία με πολύχρωμα λουλούδια δίνανε την πρεπούμενη γιορταστική όψη στη σπηλιά.

Τέσσερις ταύροι θα θυσιαζόντανε στους θεούς, ένας για κάθε εποχή. Τα παλικάρια τους είχαν τυλίξει το σώμα με χοντρά δίχτυα και τους είχαν περάσει λουλουδένια στεφάνια στα κέρατα και στους λαιμούς.

Ν. Τζώρτζογλου,
Όταν οργίζεται η γη,
σελ. 124-125
(με μικρές αλλαγές)

4. Η θεά με τα φίδια.

5. Ταυροκαθάψια

Σε λίγο μια πομπή από μελαμψά παλικάρια και ασπριδερά κορίτσια προχώρησε στο κέντρο της αυλής οδηγώντας ένα δυνατό ταύρο. Καθένας πήρε τη θέση του για το αγώνισμα. Ένας ένας περίμενε τον ταύρο που ορμούσε και τον άρπαζε από τα κέρατα. Το ζώο τίνιζε το κεφάλι προς τα πάνω κι ο ακροβάτης μ' ένα πήδημα βρισκόταν όρθιος πίσω του. Τα νέα αυτά παιδιά νικούσαν το φόβο και τη δύναμη του ταύρου, κι όλος ο κόσμος τούς ζητωκραύγαζε.

Ειρ. Νάκου, *Ταξίδια στην προϊστορική Ελλάδα*, σελ. 48

6. Προσφορές στη θεά

Τα πρώτα προϊόντα της γης τους οι Μινωίτες τα πρόσφεραν στη θεά-Μητέρα για να την ευχαριστήσουν και να την παρακαλέσουν να έχουν πλούσια συγκομιδή. Τα προϊόντα αυτά τα πρόσφεραν μέσα σε ειδικά σκεύη που ονομάζονται «κέρνοι» [...].

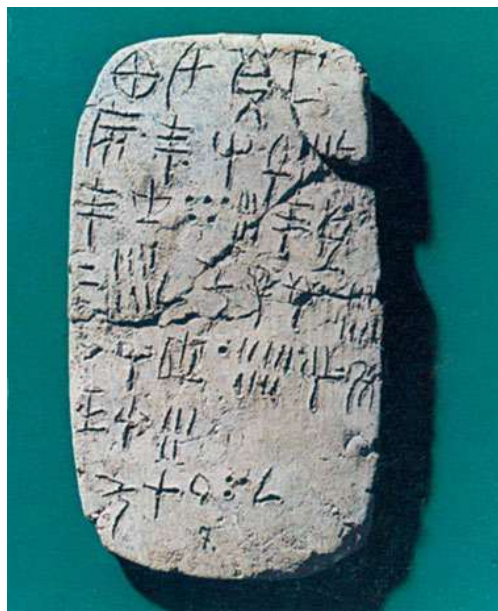
Ανάλογα έθιμα υπάρχουν και σήμερα στην Κρήτη. Κάθε εποχή, οι χριστιανοί φέρνουν στην εκκλησία τους πρώτους καρπούς της γης για να τους ευλογήσει ο ιερέας. Στις μεγάλες γιορτές φέρνουν ψωμί, κρασί, λάδι και σιτάρι. Και ο ιερέας λέει: «Κύριε, ευλόγησον τους άρτους τούτους, τον σίτον, τον οίνον και το έλαιον και πλήθυνον αυτά...». Και ύστερα μοιράζονται αυτά στον νοικοκύρη, όσους βρίσκονται μπροστά και στον ιερέα.

Α. Κροντηρά, *Πρώτη γνωριμία με την Κρήτη του Μίνωα*, σελ. 106

7. Ο δίσκος της Φαιστού με τα ιερογλυφικά

8. Πινακίδα με Γραμμική Α'

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποια θεότητα λάτρευαν οι Μινωίτες και πού; Θυμάσαι ποιοι άλλοι άνθρωποι λάτρευαν την ίδια θεότητα;
2. Τι ήταν τα ταυροκαθάψια;
3. Ποια είδη γραφής χρησιμοποίησαν οι Μινωίτες;

5. Η τέχνη των Μινωιτών

Οι Μινωίτες ήταν σπουδαίοι αγγειοπλάστες. Με τη βοήθεια του τροχού κατασκεύαζαν πήλινα **αγγεία** σε πολλή σχήματα και μεγέθη και τα διακοσμούσαν με πολλή σχέδια και χρώματα. Ζωγράφιζαν σχέδια παρμένα από τη φύση, όπως: λουλούδια, φύλλα, ζώα, ψάρια, κοχύλια, αστερίες κ.ά.

Στη μινωική Κρήτη αναπτύχθηκε και η τέχνη των σφραγίδων. Οι Μινωίτες έμποροι, όταν έκλειναν μια συμφωνία, χρησιμοποιούσαν **σφραγίδες** για να υπογράφουν. Οι τεχνίτες που τις έφτιαχναν γυάλιζαν πολύτιμες πέτρες και πάνω τους χάραζαν διάφορα σχήματα. Καμιά σφραγίδα δεν ήταν ίδια με την άλλη. Πολλοί Μινωίτες φορούσαν τις σφραγίδες τους σαν δαχτυλίδια.

Υπήρχαν επίσης εργαστήρια χρυσοχοΐας, όπου οι χρυσοχόοι κατασκεύαζαν χρυσές σφραγίδες και υπέροχα **κοσμήματα**, όπως βραχιόλια, δαχτυλίδια, σκουλαρίκια κ.ά.

Οι Μινωίτες όμως ήταν και σπουδαίοι ζωγράφοι. Ζωγράφιζαν θαυμάσιες **τοιχογραφίες** στους τοίχους των σπιτιών τους. Οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν στο ανάκτορο της Κνωσού, αλλά και σε άλλα αρχοντικά, τοιχογραφίες πολύ μεγάλης τέχνης. Τα **θέματα** των τοιχογραφιών οι Μινωίτες τα έπαιρναν **από τη φύση και από τις θρησκευτικές τελετές**. Ζωγράφιζαν κρίνα, πουλιά, ζώα, δελφίνια, πρίγκιπες και αρχόντισσες, αλλά και ιέρειες, ταύρους, ακροβάτες κτλ.

Ο χαρούμενος πολιτισμός των Μινωιτών κράτησε πάνω από 1.500 χρόνια. Έγινε όμως η έκρηξη του **ηφαιστείου της Θήρας** και τα τεράστια κύματα που σηκώθηκαν έφτασαν ως τις ακτές της Κρήτης και κατέστρεψαν τα πλούσια ανάκτορα. Έτσι, η δύναμη της Κρήτης μειώθηκε και την κατέλαβαν οι Μυκηναίοι.

1. Πήλινα αγγεία διακοσμημένα με θέματα από τη φύση: το ένα με λουλούδια και το άλλο με παράσταση χταποδιού.

2. Ένας Μινώιτης αγγειοπλάστης μιλάει για τα αγγεία του

Όπως βλέπετε γύρω σας, είναι αμέτρητα τα σχήματα που δίνουμε στον πηλό και το κάθε αντικείμενο που φτιάχνουμε προορίζεται για κάποια ιδιαίτερη χρήση. Έχουμε αμφορείς για το κρασί, στενόμακρα ρυτά για τις θρησκευτικές τελετές, πιθάρια για να φυλάγονται οι ελιές, τα σιτηρά και το λάδι, κύπελλα και κανάτες για διάφορες οικιακές χρήσεις, κουτάκια για τα φάρμακα και τ' αρώματα. Από παλιά συνηθιζόταν να σχεδιάζουμε πάνω τους φύλλα, λουλούδια, μισοφέγγαρα, κοχλίες, γραμμές ίσιες, καμπύλες και κυματιστές. Τώρα τελευταία, ωστόσο, έχουν γίνει πολύ της μόδας και οι διάφορες παραστάσεις από τη θαλασσινή ζωή. Όλο και συχνότερα βλέπεις ζωγραφισμένα πάνω σε αγγεία χταπόδια, αστερίες, ψάρια, κοχύλια, θαλάσσιες ανεμώνες, κοράλλια.

Έλλη Έμκε, *Είδα κι άκουσα στην Κνωσό*, σελ. 95-96

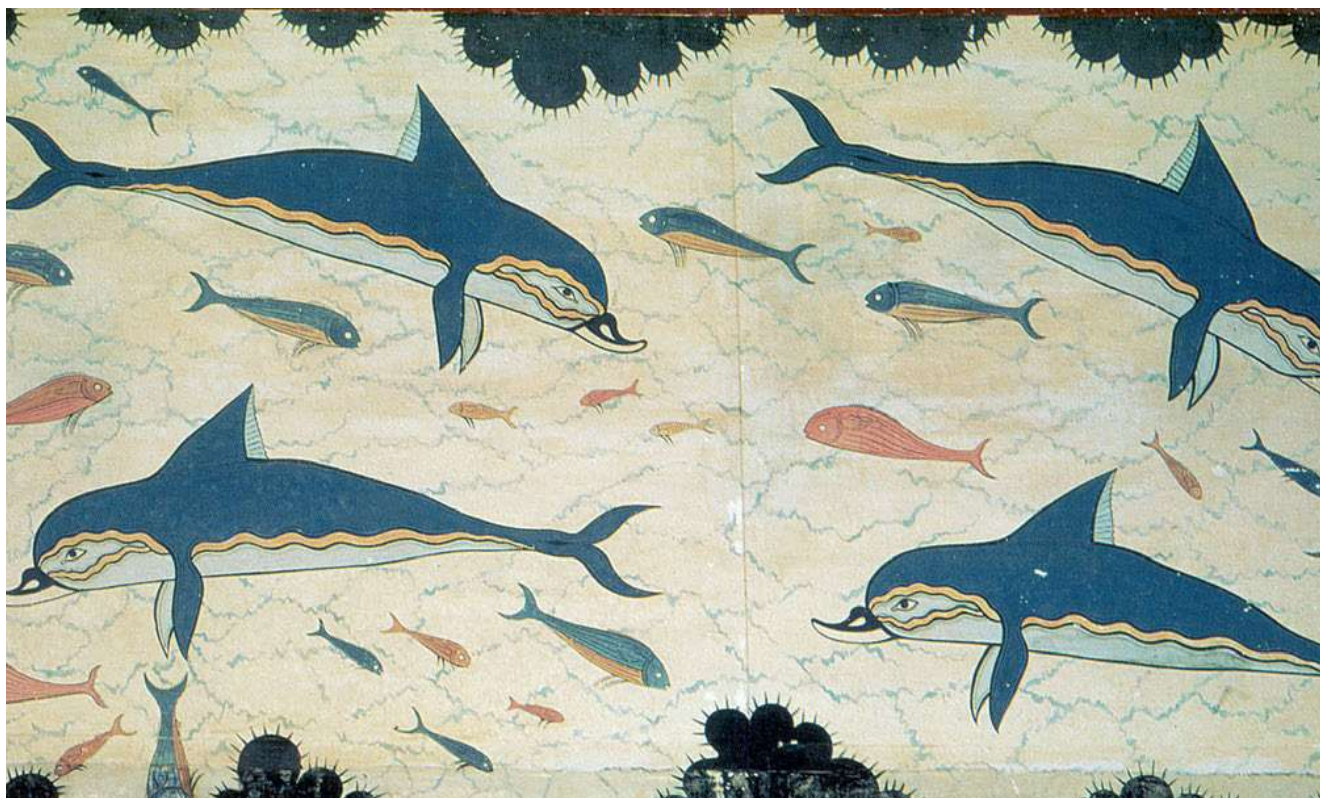
3. Αγγείο (ρυτό) από κρύσταλλο.

4. Σφραγίδα με παράσταση ταύρων.

5. Χρυσό κόσμημα με παράσταση μελισσών.

6. Η τοιχογραφία των δελφινιών από το δωμάτιο της βασίλισσας (αναπαράσταση).

7. Το γαλάζιο πουλί.

8. Μινώιτης που κρατάει ρυτό (=είδος αγγείου).

9. Η έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας

Άρχισε νύχτα. Τινάχτηκαν όλοι από τα στρωσίδια λαχανιασμένοι. Ούτε σκάλες δεν πρόλαβαν να κατακυλήσουν, ούτε από τα σπίτια να βγουν. Με βαρύ μουγκανητό η Γη βάλθηκε να σειέται. Αυτό δεν ήταν παίξε γέλασε. Ήταν αληθινός χαλασμός. Η νύχτα έγινε μέρα κοκκινωπή και τρομαχτική, φωτισμένη από τις φλόγες που τουλίπες τουλίπες ανάδινε ο κρατήρας. Τα λαμπερά δάχτυλα της λάβας, κυλώντας αργά από τα χείλη του τον έσφιγγαν στην πυρωμένη χούφτα τους, σαν να 'θελαν να πουν πως ήτανε δικός τους, στην κατοχή και στην εξουσία τους.

Μαζί με τη φωτιά κι από τη δύναμή της, τινάζονταν πέτρες κι ελαφρόπετρες σε τόση απόσταση που φτάνανε ως τα δώματα της πολιτείας και τα χτυπούσαν σα χαλαзоθύελλα. Ο αγέρας βρωμούσε θειάφι κι η τέφρα έμπαινε στα ρουθούνια κι έκανε τα μάτια να τσούζουν και να τρέχουν σα βρύσες.

Η γης δεν έλεγε να σταματήσει. Άλλοτε δυνατότερα κι άλλοτε μόλις που την ένιωθες να σαλεύει, έτρεμε συνέχεια. Τρομαγμένα ξεφωνητά αντηχούσαν παντού.

Ν. Τζώρτζογλου,
Όταν οργίζεται η γη,
σελ. 99-100

Το ηφαίστειο της Θήρας

10. Οι Μυκηναίοι στην Κρήτη

Άνδρες διαφόρων εθνοτήτων αλλά κυρίως Έλληνες ήρθαν να εγκατασταθούν στην Κρήτη, αφού αυτή ερημώθηκε. ... Έπειτα, στην τρίτη γενιά μετά τον θάνατο του Μίνωα, ξέσπασε ο Τρωικός πόλεμος, στον οποίο οι Κρήτες αποδείχτηκαν από τους καλύτερους πολεμιστές που είχε στη διάθεσή του ο Μενέλαος.

Ηρόδοτος, Ιστορίαι 8, 171, μτφ. φιλολογική ομάδα Κάκτου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιες τέχνες καλλιέργησαν οι Μινωίτες;
2. Τι ήταν οι σφραγίδες; Σήμερα χρησιμοποιούμε σφραγίδες και για ποιο σκοπό;
3. Διαβάζω το κείμενο 9 και παρουσιάζω στην τάξη τον λόγο που καταστράφηκε ο Μινωικός πολιτισμός. Στην εποχή μας γίνονται καταστροφές από τους ίδιους λόγους;
4. Θυμάσαι κάποιο σπουδαίο βασιλιά της Κρήτης που πήρε μέρος στον Τρωικό πόλεμο;